

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-61/17-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Fedore Lovričević-Stojanović, predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Slavice Marić-Okičić, članica vijeća, te više sudske savjetnice zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojega zastupa opunomoćenica dipl. iur., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM), Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Mikleuš, Općine Suhopolje, Općine Lukač, Općine Vuka, Općine Sopje, Općine Čađavica, Općine Čačinci, Općine Vođinci, Općine Pitomača, Općine Novo Virje, Općine Plitvička Jezera, koje zastupa Zajednički odvjetnički ured iz Vinkovaca, radi naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 30. svibnja 2018.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/17-01/13, urbroj: 376-10-17-4, od 3. ožujka 2017.

II Ova će se presuda objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika utvrđeno je da trgovačko društvo Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, nije postupilo sukladno odredbi članka 28. stavka 4. i članka 29. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama te da nije u cijelosti uplatilo naknadu za pravo puta utvrđenu rješenjima Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti:

klasa: UP/I-344-03/16-11/152, urbroj: 376-10/DC-16-9 (HP);
klasa: UP/I-344-03/16-11/156, urbroj: 376-10/KT-17-9 (HP);
klasa: UP/I-344-03/16-11/141, urbroj: 376-10/KT-16-10 (HP);
klasa: UP/I 344-03/16-11/135, urbroj: 376-10/AK-16-10 (HP);
klasa: UP/I-344-03/16-11/146, urbroj: 376-10/JĐ-17-12 (HP);
klasa: UP/I-344-03/16-11/136, urbroj: 376-10/JĐ-17-12 (HP);
klasa: UP/I-344-03/16-11/132, urbroj: 376-10/DČ-16-8 (HP);
klasa: UP/I-344-03/16-11/130, urbroj: 376-10/KT-16-11 (HP);
klasa: UP/I-344-03/15-11/570, urbroj: 376-10/KT-16-14 (HP);
klasa: UP/I-344-03/16-11/131, urbroj: 376-10/KT-16-11 (HP);
klasa: UP/I-344-03/16-11/133, urbroj: 376-10/DČ-16-13 (HP). (I točka izreke).

Nalaže se trgovačkom društvu iz točke I da u roku 8 dana od dana zaprimanja navedenoga rješenja, isplati preostali dio naknade za pravo puta utvrđenu rješenjima Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti:

klasa: UP/I-344-03/16-11/152, urbroj: 376-10/DC-16-9 (HP);

klasa: UP/I-344-03/16-11/156, urbroj: 376-10/KT-17-9 (HP);

klasa: UP/I-344-03/16-11/141, urbroj: 376-10/KT-16-10 (HP);

klasa: UP/I 344-03/16-11/135, urbroj: 376-10/AK-16-10 (HP);

klasa: UP/I-344-03/16-11/146, urbroj: 376-10/JĐ-17-12 (HP);

klasa: UP/I-344-03/16-11/136, urbroj: 376-10/JĐ-17-12 (HP);

klasa: UP/I-344-03/16-11/132, urbroj: 376-10/DČ-16-8 (HP);

klasa: UP/I-344-03/16-11/130, urbroj: 376-10/KT-16-11 (HP);

klasa: UP/I-344-03/15-11/570, urbroj: 376-10/KT-16-14 (HP);

klasa: UP/I-344-03/16-11/131, urbroj: 376-10/KT-16-11 (HP);

klasa: UP/I-344-03/16-11/133, urbroj: 376-10/DČ-16-13 (HP). (II točka izreke).

Nalaže se trgovačkom društvu iz I točke izreke da u roku od 8 dana od zaprimanja ovoga rješenja dostavi Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti dokaz o uplati po svakom navedenom rješenju iz točke I i II izreke (III točka izreke). Nalaže se trgovačkom društvu iz točke I izreke da u svim budućim slučajevima plaća naknadu za pravo puta na način i u rokovima kako će to biti utvrđeno rješenjima Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (IV točka izreke). U slučaju da trgovačko društvo iz točke I izreke ovoga rješenja ne izvrši naloženo u ostavljenim rokovima iz točke II i III izreke rješenja ili da postupi protivno točki IV izreke rješenja, inspektor elektroničkih komunikacija izreći će odgovornoj osobi izvršenika novčanu kaznu u iznosu od 50.000,00 kn (pedesettisuća kuna). U slučaju daljnjeg neizvršenja obveze bit će izrečena nova novčana kazna u dvostrukom iznosu.

Tužitelj u tužbi protiv citiranoga rješenja iznosi sažetak predmetnog upravnog spora te navodi da je inspektor HAKOM-a spojio svih 11 postupaka zaključkom od 27. veljače 2017. uz obrazloženje da se svi temelje na istoj pravnoj i činjeničnoj osnovi i da sve navedene Općine zastupa isti opunomoćenik. Predmetnim rješenjem od 3. ožujka 2017. tuženik je utvrdio da tužitelj nije postupio sukladno članku 28. stavak 4. i članku 29. stavak 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narod novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. u daljnjem tekstu: ZEK) jer da nije u cijelosti uplatio naknadu utvrđenu rješenjima (preciziranim u II. točki osporavanog rješenja) te je odlučio da tužitelj u roku od 8 dana isplati preostale dijelove naknade za pravo puta utvrđene prethodnim rješenjima tuženika. Smatra da inspektor HAKOM-a (ovdje tuženik) nije imao zakonske osnove prijetiti tužitelju prisilnim izvršenjem izricanjem novčane kazne odgovornoj osobi te da takovo postupanje predstavlja povredu odredaba Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09., dalje: ZUP). Između ostaloga, tužitelj skreće pažnju kako je prema odredbi članka 142. ZUP-a prisilno izvršenje rješenja izricanjem novčane kazne predviđeno samo za izvršenje nenovčanih obveza. U konkretnom slučaju, kada se od tužitelja traži da plaća naknadu za pravo puta, onda se radi o izvršenju novčanih obveza i tada se radi o „sferi“ članka 137. ZUP-a. Nadalje, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje te s tim u svezi pogrešna primjena materijalnog prava proizlazi u predmetnom slučaju iz razloga što su sva prethodna rješenja HAKOM-a, kojima se tužitelj utvrđuje infrastrukturnim operatorom na nizu nekretnina na administrativnom području navedenih Općina, deklaratorne naravi te se njima ne nalaže nikakova obveza. Izjavljuje da je u ostavljenom roku u potpunosti izvršio plaćanje naknade za pravo puta svakoj Općini, za sve one nekretnine na koje je u Tablici 1. pod kolonom vlasnik/upravitelj bilo vidljivo da je Općina vlasnik nekretnina ili upravitelj općeg dobra odnosno prema stanju u javnim knjigama. Međutim, za nekretnine iz Tablice 1., na koje

se odnose izdane Potvrde o pravu puta, a za koje nije bilo moguće utvrditi vlasnika, odnosno upravitelja općeg dobra uvidom u javne knjige i Tablicu 1., tužitelj je postupio sukladno članku 4. stavku 4. Pravilnika te objavio javni poziv o pravu puta i obvezi plaćanja naknade svim vlasnicima nekretnina odnosno upraviteljima općeg dobra putem svoje web stranice te oglasne ploče lokalne uprave. Stoga smatra da je u svemu postupio sukladno odredbama ZEK-a i odgovarajućeg podzakonskog akta. Slijedom svih navoda iznesenih u tužbi, tužitelj predlaže Visokom upravnom sudu da tužbeni zahtjev usvoji i poništi rješenje tuženika.

Na temelju članka 32. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., u daljnjem tekstu: ZUS), tuženik i zainteresirana osoba pozvani su dostaviti odgovor, odnosno očitovanje o tužbi.

U odgovoru na tužbu tuženik ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporavanog rješenja te ističe kako je tužitelj elektroničkom porukom od 15. ožujka 2017. obavijestio inspektora elektroničkih komunikacija Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti da je postupio po izreci osporavanoga rješenja odnosno izvršio uplatu preostalog dijela naknade za pravo puta.

Tuženik predlaže Visokom upravnom sudu da na temelju članka 57. ZUS-a odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba nije odgovorila na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Člankom 27. stavkom 1. ZEK-a propisano je da operatori javnih komunikacijskih mreža imaju prava infrastrukturnog operatora na cijelom području Republike Hrvatske, što obuhvaća gradnju, održavanje, razvoj i korištenje elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (u daljnjem tekstu: EKI) na općem dobru, na nekretninama i u vlasništvu Republike Hrvatske i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te na nekretninama u vlasništvu drugih pravnih i fizičkih osoba, u skladu s tim Zakonom i posebnim propisima.

Člankom 28. stavkom 4. ZEK-a propisano je da je infrastrukturni operator obavezan plaćati upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine naknadu za pravo puta, a upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine obavezan je infrastrukturnom operatoru omogućiti ostvarivanje prava puta.

Člankom 28. stavko 6. ZEK-a propisano je da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može od Agencije tražiti utvrđivanje infrastrukturnog operatora za EKI koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. toga Zakona te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Tužitelj je uz tužbu dostavio sva rješenja tuženika koja se navode u II. točki pobijanoga rješenja tuženika. Iz istih je razvidno da su tužitelju kao infrastrukturnom operatoru za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na nekretninama na administrativnim područjima Općina, koje se preciziraju u tome rješenju, izdane potvrde o pravu puta na tim nekretninama te da je visina naknade za pravo puta određena u svotama pobjliže označenim u svakom od tih rješenja.

Tužitelj u tužbi nije doveo u sumnju pravilnost primjene članka 28. stavka 6. i članka 29. stavka 1. ZEK-a jer je tuženik sukladno tim odredbama u prethodnim rješenjima, citiranim u izreci osporavanoga rješenja, odredio naknadu za pravo puta, a predmetnim rješenjem od 3. ožujka 2017. utvrdio kako tužitelj nije u cijelosti uplatio naknadu za pravo puta utvrđenu tim prethodnim rješenjima. Nesporno proizlazi da je tužitelj naknado udovoljio svojoj zakonskoj obvezi i platio ostatak duga prema svakom od ranije donesenih rješenja preciziranih u I. točki pobijanoga rješenja.

U konkretnom je slučaju postupljeno sukladno citiranim odredbama ZEK-a kao i članka 4. stavka 3. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“ 152/11., 151/14. i 95/17., dalje u tekstu: Pravilnik).

S obzirom na stanje stvari, tuženik je pravilno temeljem članka 12. stavka 1. točke 14., članka 111. i članka 112., članka 29. stavka 1. ZEK-a, odlučio kao u izreci pobijanoga rješenja.

Navodi u tužbi ocjenjuju se neosnovanima, pa je valjalo na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci I. točke presude.

Odluka pod točkom II. temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 30. svibnja 2018.

Predsjednica vijeća
Fedora Lovričević-Stojanović, v.r.

Za točnost otpisala ovjasteni službenik

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primijeno:	13.9.2018. 9:03:07		
Klasifikacijska oznaka	034-07/17-01/124		Org. jed.
			-04
Urudžbeni broj:	437-18-3	Pril.	Vrij.
		Spis	0

